

LIZE SPIT

**'ALS SCHRIJVER BEN IK EERLIJKE
EN OPENER DAN ALS DOCHTER'**

| lijfstijl. |

Het groene huis met de gele ramen

In Mariakerke verbouwden Annelies en Pieter een vervallen hoekpand tot een lage-energiewoning met veel licht. Amper 132 m² leefruimte is er, verspreid over drie verdiepingen, en toch voelt het er verrassend ruim.

tekst SOPHIE PYCKE
beeld LUC ROYMANS

Met haar roze vloer en zachtgroene muren is de keuken annex eetkamer de favoriete ruimte van het gezin. Alle keukentoestellen zijn tweedehands.

Een leeshoek met bureau, voor sporadisch thuiswerk, wordt via een klein hoogteverschil gescheiden van de tv-hoek, die uitkijkt over de tuin. Onder het bureau zit opbergruimte verstopt. Een wit wenteltrapje leidt naar de 'kinderverdieping'.

In de nieuwe dakuitbouw kwamen de slaapkamers, badkamer en speelruimte van de kinderen.

De kinderkamers zijn van elkaar gescheiden met gordijnen. Als de kinderen huiswerk maken of slapen, gaan ze dicht.

Voordat we hierheen verhuisden, woonden we in het huis van mijn ouders. Mijn vader had er zijn praktijk op de begane grond. Pieter, ik en de kinderen woonden op de bovenverdieping”, vertelt Annelies. “Toen papa met pensioen ging, merkten we al snel dat het volledige huis voor ons te groot was. We gingen op zoek naar een alternatief, maar we wilden onze buurt niet opgeven.”

Annelies en Pieter zochten in de zijstraten naar een nieuwe woning. Ondanks hun beperkte perimeter vonden ze vrij snel een pand met potentieel. Ze lieten hun oog vallen op een compacte hoekwoning op een klein perceel. Pieter: “Een klein huisje met twee slaapkamers was het, maar de hoge plafonds en de overvloedige lichtinval vielen meteen op. Om een helder beeld te krijgen van alle verbouwmogelijkheden, namen we Studio HAAN onder de arm. Niet alle architectenbureaus hebben ervaring met kleine oppervlakten. Zij wisten exact welke ingrepen we moesten doorvoeren om er een ruimtelijke en dynamische woning van te maken.”

Het oorspronkelijke huis werd gestript, zodat alleen de buitenmuren overeind bleven. Buiten gingen de koterijen tegen de vlakte. De dakverdieping, die dienstdeed als opslagplaats, werd vervangen door een dakuitbouw met daarin de slaapkamers, speelruimte en de badkamer van de kinderen. “In de plaats van het oude, hellende dak kwam een volwaardige derde verdieping. De optopping bestaat uit CLT, *cross laminated timber* of kruislaaghout: verlijmd houtpanelen

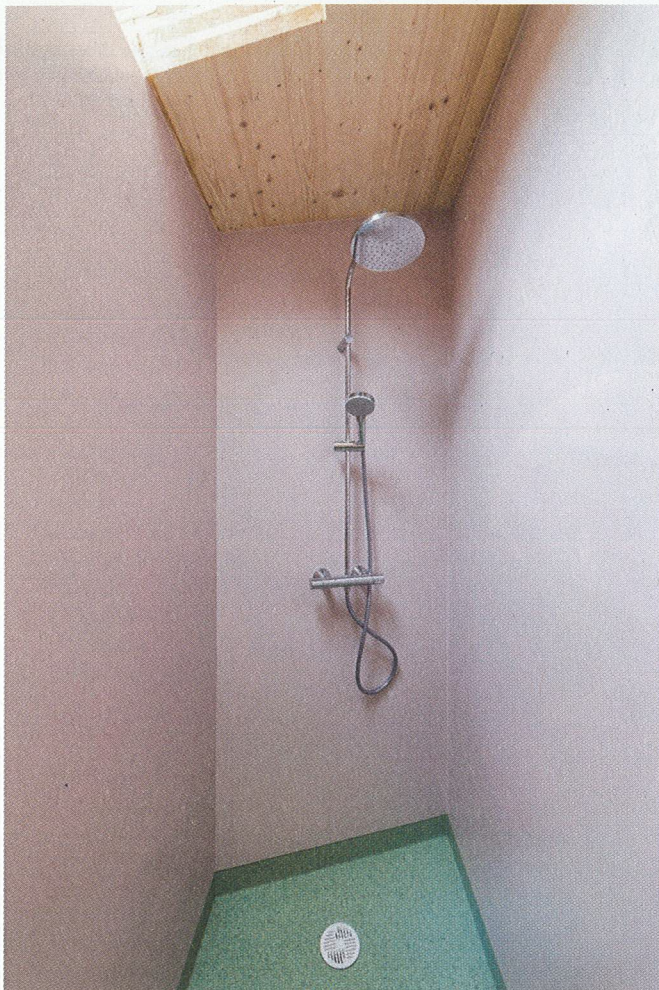
die een hoog draagvermogen hebben, maar veel lichter en duurzamer zijn dan beton of staal”, legt Pieter uit. “In amper twee weken was de verdieping klaar en de woning weer waterdicht. De expertise van Woema, specialist in bio-ecologische houtbouw, was doorslaggevend voor het ontwerp. We zijn bovendien grote fan van al dat hout. Het zorgt voor een ongedwongen, gezellige sfeer.”

Dankzij de dakuitbouw komt de totale woonoppervlakte op 132 m². Het gezin laat op de drie niveaus geen centimeter onbenut. Op de benedenverdieping kijken de keuken en eetkamer uit op het tuintje, maar ook met de straat is er veel contact. “We hebben nog geen folie op de voordeur geplaatst omdat we de connectie met buiten niet willen verliezen. De meningen over ons huis zijn trouwens verdeeld. We vangen weleens een opmerking op als er een raam openstaat. (lacht) Toegegeven, de kleurencombinatie is niet doordeweeks. Maar het brengt vrolijkheid in de straat en het is makkelijk om uit te leggen waar we wonen: in het groene huis met gele ramen.”

Ook op de begane grond spelen kleuren een belangrijke rol. De petrolgroene keuken, rode steunbalken en zachtgroen-

‘DE MENINGEN OVER ONS HUIS ZIJN VERDEELD. WE VANGEN WELEENS EEN OPMERKING OP ALS ER EEN RAAM OPENSTAAT’

PIETER DEJONGHE

Roze en zachtgroen komen ook terug in de badkamers.

ne muren in leempleister zorgen voor een mooi samenspel. En dan is er nog de lichtroze vloer, die los ligt en dus makkelijk te vervangen is.

Pieter: "De keuken is van Ikea, we hebben alleen maar tweedehandstoestellen, en het keukeneiland is een industrieel rek dat we goedkoop op de kop konden tikken. We moesten de afweging maken: investeren in ons interieur of volop voor een duurzame isolatieschil gaan. We kozen voor dat laatste. De gevelsteen werd afgebroken en opgevuld met houtvezelisolatie. We kozen voor kwalitatief hout-aluminiumschrijnwerk met driedubbel glas. Je hebt de warmte en isolatie van hout aan de binnenzijde en de onderhoudsvriendelijkheid van aluminium aan de buitenzijde. Die perfecte keuken kan later nog komen."

TRAP ALS STRESSFACTOR

De houten trap naar de eerste verdieping maakte Pieter zelf. "Zelf getekend en laten frezen, twee dagen voor de verhuis. Ik heb veel dingen zelf gedaan, maar die trap heeft me de meeste stress bezorgd", zegt Pieter, die ook de afbraakwerken en de aanleg van elektriciteit, ventilatie en sanitair voor zijn rekening nam. Een leeshoek met bureau, handig voor sporadisch thuiswerk, wordt via een klein hoogteverschil gescheiden van de tv-hoek, die uitkijkt op de tuin. "Dat niveauverschil doet meteen ook dienst als verborgen opberg-ruimte. Een noodzakelijk handigheidje met drie kinderen in

een huis zonder kelder of zolder", zegt Annelies terwijl ze de kerstversiering en de zomerkleren van de kinderen toont, netjes opgeborgen onder de vloer.

Op dezelfde verdieping is ook de slaapkamer van de ouders met aanpalende badkamer. Een wit wenteltrapje leidt naar de tweede verdieping, waar de kamers van de kinderen in elkaar overlopen. Als ze slapen of huiswerk maken, sluiten ze de gordijnen. Annelies: "Het hele huis staat met elkaar in verbinding. Die verticale manier van leven zorgt ervoor dat we ons toch nog makkelijk kunnen terugtrekken als we daar even nood aan hebben. Heerlijk trouwens dat ze alleen boven rommel maken. In een compacte woning doe je automatisch aan 'ontspullen voor gevorderden'."

'IN EEN COMPACTE WONING DOE JE AUTOMATISCH AAN 'ONTSPULLEN VOOR GEVORDERDEN'

ANNELIES JEANNIN

Ook voor radiatoren of vloerverwarming was geen plaats, dus kwam er een lucht-lucht-warmtepomp: airco's die koelen

in de zomer en verwarmen in de winter. Annelies: "Ze geven een ander soort warmte dan radiatoren of vloerverwarming. Het is wennen, maar we besparen wel veel plaats. Koelen moeten we overigens niet vaak doen. Er staat een mooie, grote lindeboom aan de zuidkant van het huis."

NATUURLIJKE VENTILATIE

Het koppel installeerde ook een douchewarmtewisselaar. "De grootste no-brainer ooit en toch is het in België amper bekend", zegt Pieter. "Het geeft een deel van de energie van je afgevoerde douchewater terug aan het verse sanitaire water. Het is vrij goedkoop en onverwoestbaar. We overwogen een zonneshouw, die zonnewarmte absorbeert en voor een thermische trek zorgt, maar ons budget liet het niet meer toe. Als we de deur naar de tuin en de veluxen van de kinderkamers openzetten, hebben we echter voldoende natuurlijke ventilatie, waardoor ons huis 's nachts makkelijk 5 graden afkoelt."

Het huis is heel wat kleiner dan hun vorige woning, die uitkeek over de tuinen van omliggende villa's. Maar meer buitenruimte missen ze niet. Pieter: "Verderop is een speeltuin en in ons tuintje is het zelfs op snikhete zomerdagen genieten van een verkoelend microklimaat. Bij tropische temperaturen kunnen we nog altijd buiten zitten. We zijn vooral blij dat we meer kunnen genieten en minder in de tuin hoeven te werken. Ik droom er nog van om een percolatieveld aan te leggen: een grote zandfilter met planten, die dient om grijs water te zuiveren. Maar eerst een paar klimplanten zetten en wachten op mooi weer."

BIO

Pieter Dejonghe (39) is verzekeringsexpert en Annelies Jeannin (40) werkt als leerkracht in het secundair onderwijs / met hun drie kinderen Marit (9), Ada (7) en Sigge (4) wonen ze in Mariakerke bij Gent